

اصحاب قدرت و ولی ملت

مؤلفه قدرت

بازماند و سر لیست جناح مقابل دکتر عارف با کسب بیشترین آرا به مجلس راه یافت و یا کاهش رای علی لاریجانی در حوزه انتخابیه قم که در دوره های گذشته اکثریت آرا را کسب کرده بود و تنزل رتبه به جایگاه دوم قابل توجه است که باعث گردیده گمانه زنی هایی درباره عدم کاندیداتوری وی در دور آینده مجلس از این حوزه انتخابیه گردد.

آنچه که جالب توجه است گمانه زنی های ریاست مجلس دهم است، با توجه به اینکه اصلاح طلبان پیروزی بزرگی در تهران بدست آوردند امیدوار به ریاست سر لیست خود یعنی دکتر عارف هستند که با توجه به اینکه در سطح کشور نتیجه خوبی را بدست نیاورده اند دور از انتظار باشد اما آنچه احتمال آن زیاد است ریاست دوباره علی لاریجانی بر مجلس دهم است که با توجه چپین لیست ها و حضور افراد حامی ایشان در لیست اصلاحات و هم به علت کسب اکثریت آرا توسط اصولگرایان دور از ذهن نیست.

اما شاید نکته مهمی که در این انتخابات اتفاق افتاده است مشارکت افراد از تمامی طیف ها و جریانات سیاسی در کشور و کسب پیروزی هایی توسط جناحی که نظام را متهم به تقلب در انتخابات میکرد ،و تلاش این جناح برای بازگشت به عرصه سیاسی کشور است ، به عبارت بهتر اعتراف عملی به اشتباه و گناه بزرگی که مرتکب شده اند ، اما باید منتظر ماند و دید که در آینده و انتخابت ریاست جمهوری بعدی چه خواهد شد ، آنچه که مشهود است حامیان دولت و اصلاح طلبی با توجه به اجماع حداکثری این بار بر خلاف انتخابات ۹۲ نتوانستند علی رغم شکست جناح رقیب در تهران ، به پیروزی دست یابند و آنچه که به طور بارز مشهود است تحقق بیانات رهبر انقلاب است که حتی کسانی که نظام را قبول ندارند در انتخابات شرکت کنند.

شهرستان ها نشان دهنده آن است که نه تنها موضوع فوق دیگر صادق نیست بلکه نوع مطالبات در سطح پایتخت متفاوت از نوع مطالبات در سطح کشور است که برخی تحلیلگران آن را حاصل تفاوت نگاه فرهنگی موجود در تهران و زندگی شبه مدرن در آن می دانند و برخی نیز آن را بر اساس افکار جناحی و سیاسی خود معیار توسعه یافتگی، ولی آنچه که مشهود است تفاوت نوع مطالبات مردم پایتخت است، این در حالی است که در زمانی که کشور نیازمند برنامه های اقتصادی است و جریانی با اختصاص ده نفر از لیست پیشنهادی خود به عنوان اقتصاد دان در کلانشهر کشور که مطالبات آن رفاه و معیشت است نمی تواند هیچکدام از کرسی های مجلس را بدست آورد .

آنچه که انتخابات مجلس دهم را متمایز می کند شکست جریان حامی دولت در سطح کشور علی رغم پیروزی در پایتخت است. شاید شکسته شدن روی کار آمدن مجلس همسو با دولت به علت عدم عمل به وعده های داده شده در انتخابات گذشته باشد و آنچه که مشهود است دولت نتوانسته است مطالبات عمومی کشور را به طور کامل پاسخ دهد، هر چند تحلیل این موضوع را باید پس از شکل گیری مجلس دهم و فراکسیون های مرتبط با آن دانست تا بتوان به راحتی در این باره که آیا قاطبه مجلس با دولت همسو نیست اظهار نظر کرد اما آنچه که مشهود است مردم، جریان رقیب دولت را برای تصاحب اکثریت نسبی کرسی های مجلس پسندیدند. حال باید دید دولت چه نقشی در تشکیل فراکسیون های مجلس خواهد داشت ؟

آنچه که در این انتخابات قابل توجه است نقش افراد شاخص جریان های سیاسی است، برای مثال در پایتخت رقابت لیست ها به مثابه رقابت افراد شاخص جریان های مختلف بود، به طوری که غلامعلی حداد عادل که در سه دوره گذشته بالاترین رای را در تهران داشت با کسب رتبه ۳۱ از ورود به مجلس

مطالبات مردمی در سطح جامعه تعیین کننده نتایج هر انتخاباتی است و خواهد بود و جریان های سیاسی که می خواهند برنده میدان باشند باید توجه ویژه و مطلوبی به این موضوع داشته باشند. اگر جریان ها در تعیین و تبیین این موضوع دچار خطا گردند قطعاً مورد اعتماد جامعه قرار نمی گیرند. آنچه که جریان دولت یازدهم آن را با پیام انتخابات ۹۲ مطرح می کند، تاکید بر همین موضوع است و به پشتوانه آنکه مطالبات جامعه، شعارهایی بوده است که دولت در آن زمان مطرح کرده، برنامه ها و اهداف خود را پیش می برد. اما در نظام جمهوری اسلامی آنچه که رخ می دهد انتخابات مجلس در نیمه راه دولت هاست و تجربه دولت های گذشته ثابت کرده است که معمولاً دولت ها پس از روی کار آمدن با مطرح کردن شعار های خود در قالب انتخابات مجلس توانسته اند جریانی تقریباً همسو با خود را به مجلس بفرستند (مجلس ششم پس از انتخابات ریاست جمهوری سال ۷۶ و مجلس هشتم پس از انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۴ که اکثریت مطلق مجلس همسو با دولت روی کار بود نمونه های این اتفاق هستند). هر چند نگاه مطلق گرایانه در این موضوع توجیه کننده اتفاقات چند روز اخیر کشور نباشد و علل دیگری نیز مطرح باشد اما اگر نگاه کلانی به انتخابات هفت اسفند بیندازیم شاید بسیاری از نتایج آن در این قالب قابل تحلیل و ارزیابی باشد

در اکثریت قریب به اتفاق دوره های گذشته انتخابات مجلس، انتخابات در تهران ویتترین انتخابات کشور بوده و به نسبت آرا کسب شده در این حوزه انتخابیه کرسی های مجلس توسط احزاب و جریانات سیاسی مختلف تصاحب می شده است ، اما نکته قابل توجه در این دوره از انتخابات، تفاوت کامل در این موضوع است. تصاحب سی کرسی پایتخت توسط اصلاح طلبان و غلبه جریانی اصولگرایان در مجلس دهم در

قدرت یک ملت در چیست؟ پاسخ به این پرسش هر ملتی را می تواند به امنیت پایدار، اعمال حق حاکمیت واستقلال که مهم ترین لوازم پیشرفت هر ملتی است، رهنمون کند. هریک از مکاتب و نظریات بین الملل در پاسخ به این پرسش بنیادین، مجموعه ای از شاخص ها را طرح کرده اند. در نظریات جدید ملتی که جمعیت بیشتر، قلمرو بزرگتر، دولت توانمندتر با حاکمیت ملی منسجم تر داشته باشد، قدرتمندتر است. برخی دیگر از صاحب نظران معتقدند معیار نهایی قدرت ملی، توانمندی نظامی است. در کنار توانمندی نظامی، برخی نیز ریشه های قدرت ملی را در توانایی کشورها در مسلط شدن بر بخش های مهم اقتصاد جهانی می دانند، اما جمهوری اسلامی ایران، شاخص های متعارف قدرت خود را به گونه ای دیگر ارتقا می دهد. تاکید بر افزایش جمعیت و در کنار آن، توجه به آموزش و پرورش برای توانمندسازی جمعیت و همچنین تنظیم اسناد بالادستی برای نیل به اهداف انقلاب اسلامی و بهبود ساختار حکومت و توانمندسازی قدرت نظامی، همه و همه در جهت افزایش قدرت ملت ایران بوده تا بتواند در امنیت پایدار، راه پیشرفتی که خود تنظیم کرده است، پیماید. اما نکته ای که جمهوری اسلامی را نسبت به دیگر دولت ها و ساختارهای سیاسی متمایز می کند، این است که قدرت در جمهوری اسلامی،

پیام رهبر انقلاب در پی حضور پرشکوه مردم در انتخابات

رهبر معظم انقلاب با صدور پیامی از آحاد ملت ایران بابت شش‌رک در انتخابات و خلق حماسه ای دیگر قدرانی کرد و به منتخبان مجلس شورای اسلامی یادآور شد: «پیشرفت کشور هدف اساسی است. پیشرفت صوری و منهای استقلال و عزت ملی، پذیرفته نیست. پیشرفت، بمعنی حل شدن در هاضمه‌ی استکبار جهانی نیست. و حفظ عزت و هویت ملی جز با پیشرفت همه‌جانبه و درونزا دست‌یافتنی نیست. مجلس آینده درباره‌ی این سرفصل‌های مهم، وظائف سنگینی برعهده خواهد داشت و امید است که نصاب پاسخگوئی در برابر خدا و مردم را همگان در آن مشاهده کنند.»

پایان ده سال دروغ

مهدی کروبی که در انتخابات ریاست جمهوری سالهای ۸۴ و ۸۸ بابت عدم تمکین به رای مردم به همراه میرحسین موسوی زمینه ایجاد آشوب و درگیری خیابانی در کشور را رقم زدند، پس از ۶ سال در حالی روز جمعه در انتخابات رای داد که پیش از این تاکید داشت شورای نگهبان و مجریان در انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۴ و ۸۸ تقلب کرده اند. رای دادن مهدی کروبی در انتخابات از سوی برخی در واقع عقب نشینی عملی از ادعای تقلب در سال ۸۸ است چون هنوز شورای نگهبان که کروبی ادعا می کرد یکی از عوامل تقلب در ریاست جمهوری دهم بود، کماکان مسئولیت نظارت بر انتخابات را بر عهده دارد. نکته قابل توجه این است که مهدی کروبی در دوره نهم مجلس شورای اسلامی که اولین انتخابات بعد از فتنه بود رای نداد و حتی در محافل خصوصی از رئیس دولت اصلاحات که

مردم شهرستان ها توسعه سیاسی را بیاموزند

حسین مرعشی سخنگوی حزب کارگزاران سازندگی درباره نتایج انتخابات مجلس شورای اسلامی گفت: «ما شاهد یک بلوغ سیاسی در تهران هستیم که این بلوغ پشتوانه مهمی در کشور و نظام است. اکنون می‌توان شاخص توسعه سیاسی ایران در تهران را ۱۰۰، در مراکز استان‌ها ۵۰ و در شهرستان‌ها ۳۰ در نظر گرفت. ظرف ده سال آینده توسعه‌یافتگی سیاسی به سراسر ایران سرایت می‌کند و مردم می‌آموزند به جای تکیه بر شناخت خود به سمت انتخاب بسته‌های سیاسی پیش بروند.»

اینگونه همنوایی با اجانب جزو مصالح نظام است؟!!

آیت الله صادق آملی لاریجانی که از حوزه انتخابیه مازندران به مجلس خبرگان رهبری راه پیدا کرد در پیامی اعلام کرد: «در طول قریب به دو ماه رسانه های متعلق به دولت آمریکا و انگلیس و خصوصاً رسانه های متعلق به سازمان های جاسوسی آنان و نیز ضد انقلابیون فراری از کشور و اصحاب خارج نشین فتنه ۸۸ که از کشورهای غربی ارتزاق می کنند، تلاش بی وقفه نمودند تا برخی مسئولین عالی رتبه نظام را از مجلس خبرگان رهبری حذف کنند و به خیال واهی خود به مطامع شان نزدیک شوند و با کمال تأسف، اصلاح طلبان داخلی و حتی برخی کسانی که علی القاعده باید در تشخیص مصالح نظام از دیگران پیشی بگیرند، در حرکتی کاملاً هماهنگ با رسانه های آمریکا و انگلیس و اذنان آنان همچون رسانه های وهابیت تکفیری عربستان و داعشی ها، سعی کردند در برخی از استانها خادمان ملت را از راهیابی به مجلس خبرگان مانع شوند. واقعاً اینگونه همنوایی با اجانب برای حذف چهره های خدم از حضور در مجلس خبرگان، جزو مصالح نظام است؟!!

رسول منتجب نیا در گفت و گو با ایلنا اعلام کرد: «از چند ماه قبل خبردار شدیم تدریجاً در جلسات سری تصمیم گرفتند جمعیتی بالغ بر یک میلیون نفر را از روستاها به تهران بیاورند و بودجه ای هم برای آن ها در نظر گرفتند تا آنها در تهران رای بدهند» این ادعا در شبکه های مجازی تبدیل به لطیفه گشته و سوالات بسیاری را به طور کنایه آمیز مطرح نموده از جمله توانایی این سطح از حمل و نقل عمومی که نیازمند ناوگان حمل و نقلی بسیاری می باشد و همچنین با توجه به نتایج انتخابات و تکذیب وزارت کشور مبنی بر ورود اینگونه مردم به شهر تهران و مراجعه به شعب اخذ رای باید از ایشان پرسید کدام جریان در حال حاضر با توجه به پیروزی قاطع و آرا میلیونی، در مظان اینگونه اتهامات می تواند قرار بگیرد؟

دیدار اعضای انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه سمنان با کاندیداهای شاخص حوزه انتخابیه سمنان در مجلس شورای اسلامی

دکتر داریوش مهدوی

آقای عباس کاشیان

مهندس علیرضا خسروی

علی رغم اینکه از سوی تشکل انجمن اسلامی دانشجویان بارها با دفتر جناب آقای دکتر احمد همتی برای برگزاری جلسه تماس حاصل شد اما ساعتی

قبل از برگزاری، به دلیل فشرده‌گی جلسات انتخاباتی، جلسه از سوی ایشان لغو گردید

ادامه از صفحه ۱

«مردم‌بنیان» است. به این معنا که اگرچه عوامل یاد شده در بالا به عنوان عوامل قدرت جمهوری اسلامی نیز محسوب می‌شوند اما مهم‌ترین داشته جمهوری اسلامی برای قدرتمند بودن، در میان همه‌ی مؤلفه‌هایی که گفته شد، «مردم» است. این مهم را حتی در صحبت های میشل فوکو اندیشمند فرانسوی که انقلاب ایران را از نزدیک درک کرد، می‌یابیم وقتی که گفت: «ایران روح یک جهان بی‌روح.»

از سویی دیگر در مقاطعی از تاریخ جمهوری اسلامی، به‌دلیل وقوع انقلاب، ارتش توانمند و منسجم، منابع مالی لازم، اقتصاد پویا، سازمان سیاسی منسجم و یکپارچه و حمایت بین‌المللی وجود نداشت، اما جمهوری اسلامی همواره قدرتمند ظاهر شده، پیروزی را از آن خود نموده و امنیت پایدار را برای پیشرفت ایران به ارمغان آورده است. آنچه جمهوری اسلامی را در این مقاطع به موفقیت رسانده، قدرت نرم و بسیج‌کنندگی انقلاب اسلامی و حضور مردم در صحنه است. حضور مردم در مقاطع حساس، مهم‌ترین عنصر قدرت جمهوری اسلامی است. قیام مسلحانه‌ی نیروهای ضدانقلاب در تهران، آمل، کردستان و ترکمن صحرا و همچنین جنگ تحمیلی هشت‌ساله‌ی رژیم بعث صدام، فتنه‌ی تیر ۱۳۷۸ و فتنه‌ی سیاه ۱۳۸۸ از جمله مقاطع تاریخی بودند که عنصر اصلی قدرت جمهوری اسلامی، یعنی «حضور مردم در صحنه» آن را به‌سوی موفقیت راهبری نموده‌اند. با همین منطق است که مراسم روز استقلال ملت ایران، متمایز از مراسم‌های استقلال ملی در دیگر کشورهاست. دیگر کشورها در روز ملی خود، مهم‌ترین عنصر قدرتمندی خود، یعنی نیروهای نظامی و توانمندی‌های آنان را به نمایش می‌گذارند، اما در جمهوری اسلامی، راهپیمایی‌های مردمی هر سال پر شور تر برگزار می‌شود.

در ایران هرگاه مردم در صحنه بوده‌اند، جمهوری اسلامی قدرتمند بوده و امنیت و استقلال برای پیشرفت حاصل شده است. می‌توان گفت که صحنه‌ی حضور مردم در انتخابات هفتم اسفند-فارغ از نتایج به دست آمده- کشور را بیمه کرد.

پیر بوردیو، سه نوع سرمایه را شناسایی نموده است که عبارت‌اند از: سرمایه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی. او سرمایه‌ی اجتماعی را شکلی از سرمایه می‌داند که به ارتباطات و مشارکت اعضای یک سازمان توجه دارد و می‌تواند همراه با سرمایه‌ی فرهنگی، ابزاری برای رسیدن به سرمایه‌های اقتصادی باشد. با حضور مردم در انتخابات و جلوه‌گر شدن سرمایه‌ی اجتماعی جمهوری اسلامی و قدرت نرم آن، حصار امنیت و امکان پیشرفت حاصل می‌شود. هرچه جمهوری اسلامی سرمایه‌ی اجتماعی بیشتری داشته باشد، می‌تواند در حوزه‌های امنیتی، اقتصادی و... موفق تر باشد. انتخابات هفتم اسفند نیز، جلوه‌گاه دیگری بود برای نمایش مؤلفه‌ی قدرت ایران به جهانیان.